

Har vi råd til en velferdsstat del II?

NTL-Konferansen 13.03.14

Bent Sofus Tranøy

Professor Høgskolen i Hedmark

Høgskolen i **Hedmark**

Hvorfor dukker dette spørsmålet overhodet opp?

4 hovedlinjer i argumentasjonen:

- Det er jo krise og kutt over nesten hele Europa, må ikke vi også da?
- Velferdsstaten ødelegger incentiver til å jobbe og skader veksten
 - Den gjør oss ineffektive
- Slik den norske velferdsstaten har vært utformet skaper den monopolier, fare for:
 - Dårlig service, lite innovasjon og oppblåst offentlig sektor
- Eldrebølgen – mindre skatteinntekter og mer utgifter på helse og pensjon

Velferd og vekst

- Mine hovedpoeng:
 - Velferdsstaten er ikke bare en utgift, men også en investering i humankapital
 - Tidlige intervensjoner kan spare større utgifter senere
 - Velferdsstaten bygger opp under likhet – likhet gir mange positive effekter

Den norske samfunnsmodellen: Noen institusjonelle grunntrekk

- Stor offentlig sektor som i stor grad produserer velferdstjenester
 - Sjenerøse velferdsordninger
 - Sterke fagforeninger
 - Høye skatter
 - Stor grad av likhet
-
- *Iht til nyklassisk økonomisk teori er dette en oppskrift for fiasko. Det gir svake incentiver til å stå på, det kan gi «crowding out» effekter, lite fleksible arbeidsmarkeder, bla, bla*

Slik kan det også sies, et konstruert paradoks:

The economic success [of the Nordic countries] appears to ***defy the laws of economics*** as the welfare states of all three countries are constructed as to strongly reduce the incentives of agents to be efficient (Paldam 2004)

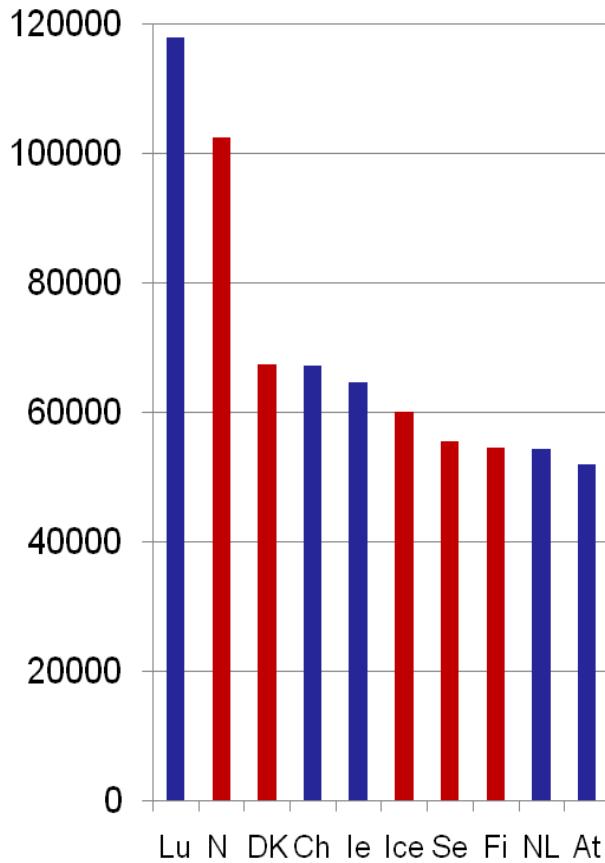
Empiriske funn

- Ligger nær toppen av skalaen på indikatorer som:
 - BNP per capita
 - Competiveness
 - Produktivitet
 - Human development mål
 - (lite) Korruption

Den nordiske modell er blevet et globalt varemærke” (Jeffrey D. Sachs i Dagbladet Politiken, 12/5 2006)

GDP per capita
Topp 10 (vestlige) land - 2008

Human development index 2008

1.	Island
2.	Norge
3.	Canada
4.	Australia
5.	Irland
6.	Nederland
7.	Sverige
8.	Japan
9.	Luxemburg
10.	Sveits

12.	Finland
13.	Danmark
14.	
15.	

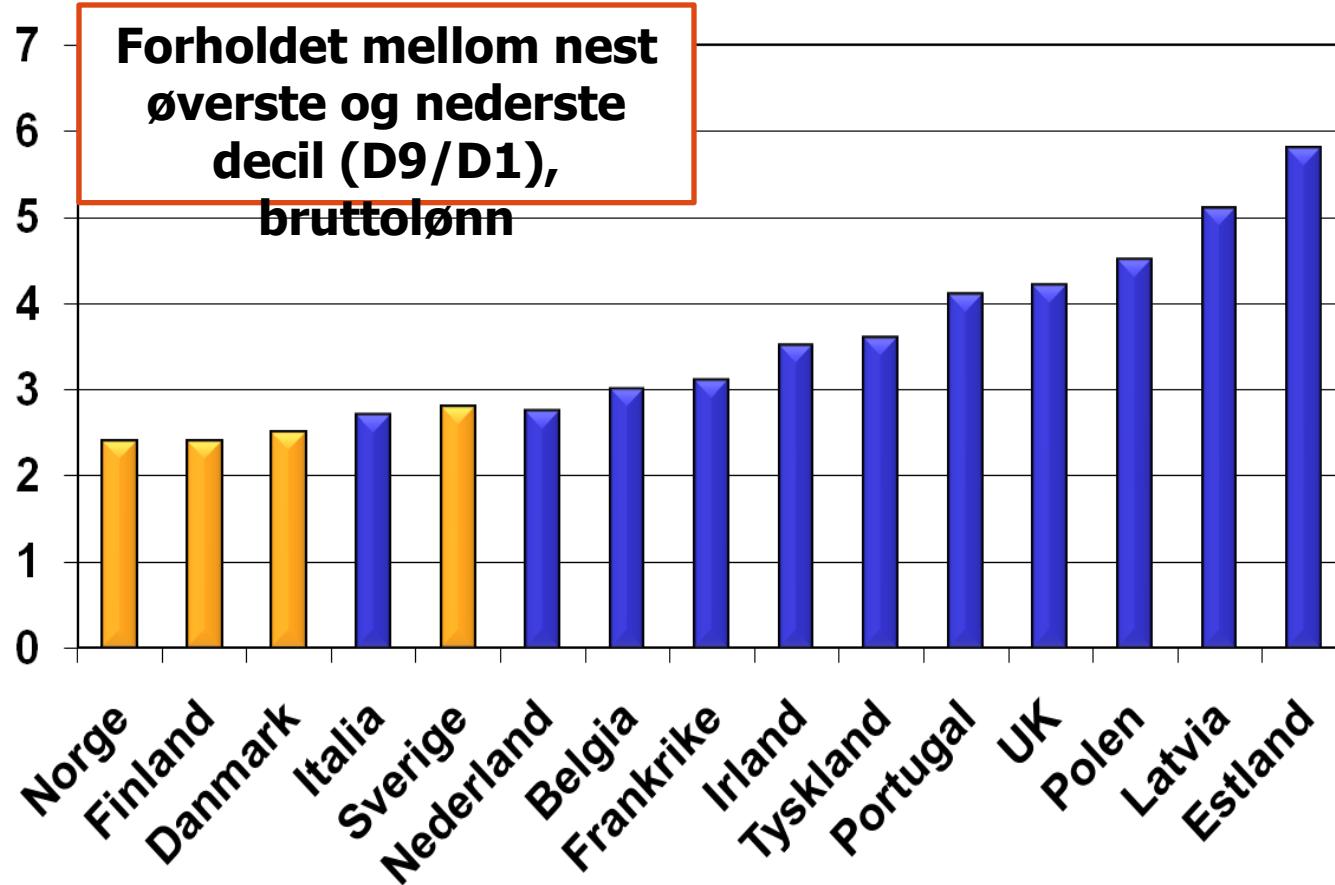
Global competitiveness index
2006-2007

1.	Sveits
2.	Finland
3.	Sverige
4.	Danmark
5.	Singapore
6.	USA
7.	Japan
8.	Tyskland
9.	Nederland
10.	Storbritannia
11.	Hong Kong
12.	Norge

Likhet, velferd og samfunnsøkonomi

- Næringslivet og byråkratiet blir mer produktivt av å ha en **velutdannet** og **frisk** arbeidsstokk
- De siste årene har det blitt mer vanlig blant forskere å snakke om "social investment state" – dramatiske regnestykker
- Likhet er positivt forbundet med tillit
 - Tillit er økonomisk effektivt
 - Produktivitet handler ikke bare om konkurranse, men også om samarbeid
- Likestilling mellom kjønnene er normativt tiltalende, men også økonomisk effektivt
 - Stordriftsfordeler
 - Yrkesdeltagelse
 - To-inntektsfamilier

Sammenpresset lønnsstruktur....

Likestilling

The Global Gender Gap Report

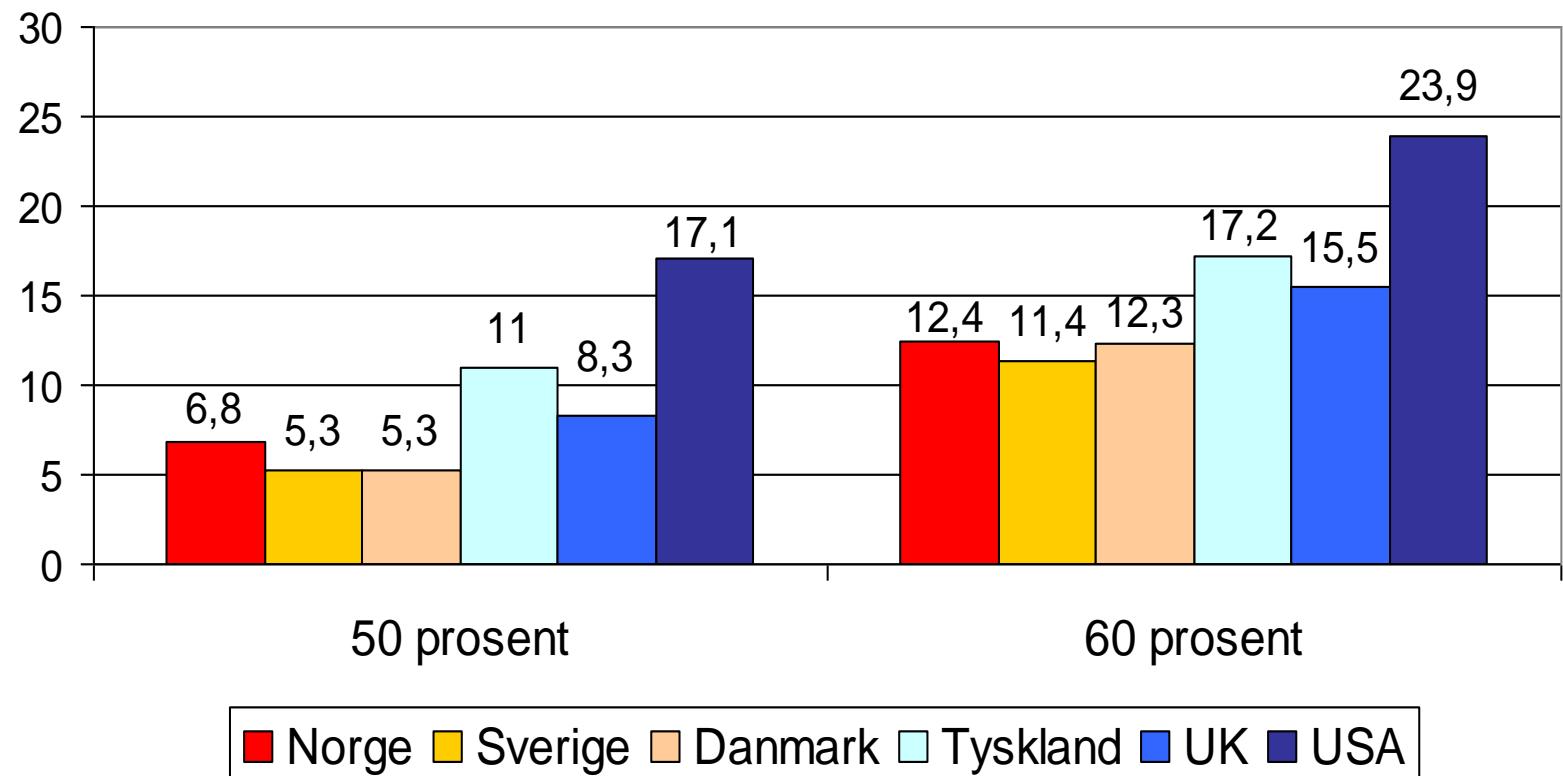
COMMITTED TO
IMPROVING THE STATE
OF THE WORLD

Table 3a: The Global Gender Gap Index 2008 Rankings:

Country	2008 rank	2008 score	2008 rank among 2007 countries	2007 rank
Norway	1	0.8239	1	2
Finland	2	0.8195	2	3
Sweden	3	0.8139	3	1
Iceland	4	0.7999	4	4
New Zealand	5	0.7859	5	5
Philippines	6	0.7568	6	6
Denmark	7	0.7538	7	8
Ireland	8	0.7518	8	9
Netherlands	9	0.7399	9	12
Latvia	10	0.7397	10	13

Lite fattigdom i de nordiske landene

Fattigdom - prosentandel under 50 og 60 % av medianinntekt (OECD, ca. 2005)

Monopolproblemet

- Serviceutfordrede monopoler
 - Ja, kan være et reelt problem,
 - Motgift: yrkesetikk – omsorgsrasjonalitet
 - Men er alternativet uproblematisk
- private tilbydere i markeder preget av asymmetrisk informasjon
- Effektive monopoler?
 - Sammenlign helseforsikring i USA med Norge (eller Europa ellers)
 - Ikke noe land i verden får så lite igjen for sine helseutgifter som USA

Eldrebølgen

- Igjen: Et reelt problem som må tas på alvor, men hva er alvor?
- Veldig sensitivt for hva slags forutsetninger vi legger til grunn
- Hvorfor forutsette uendret skattenivå?
- **Hallvard Bakke i KK november 2013**
- *Det private forbruket er nå gjennomsnittlig 245.000 kroner i året for hver innbygger, store og små.*
- *I 2060 vil hver innbygger vil da disponere 400.000 2013-kroner til privat forbruk, etter at hele underskuddet på budsjettet er dekket, samtidig som vi kan arbeide mindre og ha vesentlig bedre standard på de offentlige tjenestene.*

I et realøkonomisk perspektiv skjønner vi at dette er oppgaver som må utføres

Spørsmålet er heller

- Hvordan skal produksjonen organiseres?
- Hvordan skal betalingen organiseres?
 - Som igjen betyr at vi må diskutere skattenivå og strukturen i skattesystemet og ikke minst hvor mye privat forbruk trenger vi?
- Dette er politisk spørsmål, ikke et spørsmål om nødvendigheter og økonomisk tvang